

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszályozás

385.85

Tárgy

Szerző: *Amire nem gondolnak*

Helv

Cím:

Idő

Pesti napló

1918

Forrás: *Bp.*

1918 VIII/13

(Köt. v. füv.)

(Oldal)

Személy

Közp. nyomat. XX. cs. 23. sz.

SZERESOVÁRUTASI HIRDELNYVONAL 1270.

— Amire nem gondolnak. Még kétszer alsunk és ránk virrad a legzseniálisabb háborus rendelet életbelépési napja: augusztus 15. E naptól kezdve elől le, hátul föl. E jelben élünk, ezt kell megtanulniuk mint a tizparancsolatot, mert aki vét ellene, annak ó jaj.

Mi szegény, rendeletek bélyeivel megkötözött, civil polgárok, — úgy ahogy — meg fogjuk szokni az új rendet, igaz, hogy nehezen és kelletlenül, de valahogyan mégis. A bölcs rendelet szerzői — mert többen voltak, hiszen egy ember nem tud ilyen okosat kitalálni — azonban megelégedtek valamiről, valakikről, akiket nem lehet és nem szabad a hátul felszállásra kényszeríteni. A pesti életet megreformáló okosok tanácsa nem gondolt a rokkant, béna és vak katonákra, akik eddig is mindig az előlő perronon szálltak föl a villamosra, mert csak így vannak biztosítva róla, hogy a kocsi el nem indul, amíg ők — szegények — fel nem szálltak.

A civil embernek van egy kis gyakorlata a fel- és legrúlásban, arra nézve tehát nem katasztrófa, ha a kocsi akkor indul el, amikor még csak a fél lába van a lépcsőn. Ő hamar fölkapja a másikat is. De akinek — önhibáján kívül — csak az a fél lába van vagy aki nem látja, hogy mikor indul a kocsi, annak csak az elől felszállásnál biztos az a kis maradék élete, ha ugyan egyáltalán nagy súlyt helyez rá.

A kalauz — bármilyen kötelességtudó és éber legyen is, — nem képes minden esetben a hátsó perron eseményeit figyelni, viszont a vezető, ha csöngették is neki, csak akkor indít, ha az előlő perronon már nem száll fel senki.

Toldják meg hát legalább az üdvözítő rendelettel avval, hogy rokkant és vak katonák ezután is elől szállhatnak föl.

Ezt a kis kivételt igazán megérdemlik.